

Γιατί δεν έχουμε καμιά ελπίδα...

Κώστας Στούπας

Του Κώστα Στούπα

Ο πρωθυπουργός τις τελευταίες μέρες βρέθηκε στο Πεκίνο για να προσελκύσει επενδύσεις. Δεν θα σταθώ στις αντιφάσεις και την ανεντιμότητα που προκύπτει μεταξύ αυτών που έλεγε και έκανε ως αντιπολίτευση και αυτών που λέει και κάνει ως κυβέρνηση...

Μακάρι, έστω και εκ των υστέρων, να έκανε όσα πρέπει, για να αποφύγει η χώρα το οδυνηρό σοκ μιας επικείμενης ολοσχερούς κατάρρευσης.

Το πρόβλημα της παρούσας κυβέρνησης είναι πως δεν ξέρουν ούτε τι θέλουν ούτε πως θα πετύχουν. Γενικώς και αορίστως ως δεκαπενταμελές μαθητικό συμβούλιο ονειρεύονται ένα κοινωνικό κράτος επιπέδου Σουηδίας του '70 κρύβοντας κάτω από το χαλί μια οικονομία επιπέδου Ουγκάντας.

Το μόνο που επιθυμούν και έμαθαν γρήγορα πώς να το πετύχουν είναι η διαπλοκή ή η διαφθορά και οι πελατειακές σχέσεις. Δηλαδή, μια από τα ίδια, ό,τι έκαναν και οι προηγούμενοι που μας χρεοκόπησαν.

Η διαφθορά αντιμετωπίζεται με τους καλούς και σαφείς νόμους και διαφανείς θεσμούς. Οι κυβερνώντες όμως καταργούν και τις λίγες ανεξάρτητες αρχές που επέτρεπαν οι προηγούμενοι να λειτουργούν. Η περίπτωση του κ. Ρακιντζή ως επιθεωρητή δημόσιας διοίκησης είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα. Ακούσατε για κανένα σκάνδαλο από τότε που απομακρύνθηκε; Ή λοιπόν η δημόσια διοίκηση έγινε έντιμη και αποδοτική ή πλέον κανείς δεν ασχολείται...

Το 'χουμε ξαναγράψει, το να περιμένει κάποιος επενδυτική άνοιξη και ανάπτυξη στην Ελλάδα ειδικά με το ΣΥΡΙΖΑ είναι σαν να περιμένει να βρέξει στη Σελήνη ή να πηγαίνει για ψάρεμα στη Σαχάρα.

Τα τρία κακά της μοίρας μας...

Οι επενδυτές ακούνε βερεσέ τις υποσχέσεις του κάθε Τσίπρα, Σαμαρά ή Μητσοτάκη. Σ' αυτό που δίνουν σημασία οι επενδυτές είναι οι πράξεις και τα δεδομένα. Πολιτική και οικονομική σταθερότητα, δημόσιο και δικαιοσύνη που λειτουργούν έγκυρα και έγκαιρα και τέλος

ανταγωνιστική φορολογία.

Οι επενδυτές μετράνε τα δεδομένα και όχι τις μπαρούφες των πολιτικών και δη των κατ' εξακολούθηση και χονδροειδώς ψευδομένων.

Ποια είναι τα πεπραγμένα και τα δεδομένα της Ελλάδας;

α) Η ιστορία του Ελληνικού

Ό,τι και να υποσχεθεί ο πρωθυπουργός στο Πεκίνο, το Λονδίνο ή το Ναϊρόμπι όταν επί δυο χρόνια αυτός και κάμποσα οι προηγούμενοι, δεν μπορούν να εγγυηθούν την απρόσκοπτη έναρξη της υλοποίησης μιας επένδυσης την οποία οι ίδιοι έχουν εγκρίνει, οι άλλοι τ' ακούνε βερεσέ...

Ο δασάρχης κάνει τη δουλειά του με βάση το γράμμα του νόμου. Τη δουλειά τους κάνουν και οι οικολόγοι, οι περιβαλλοντολόγοι και οι περίοικοι που θέλουν να γίνει πάρκο για να πάρουν αξία τα ακίνητα.

Η πολιτεία οφείλει να έχει ένα σαφές και λειτουργικό νομοθετικό πλαίσιο που όταν λαμβάνεται μια απόφαση, στρατηγικής επενδυτικής σημασίας όπως αυτή αλλά και μια μικρότερης όπως π.χ. η άδεια ενός περιπτέρου σε ένα μήνα να έχουν λήξει όλες οι εκκρεμότητες και οι λογικές ή παράλογες προσφυγές εναντίον της...

Αυτό που γίνεται στο Ελληνικό δυσφημεί τη χώρα. Τα ίδια έγιναν και στην Ακαδημία Πλάτωνος, τα ίδια έγιναν και στο Πόρτο Καρράς και οι εταιρείες που δανείστηκαν για να ξεκινήσουν τα έργα χρεοκόπησαν γιατί τα έργα ή δεν ξεκίνησαν ποτέ ή δεν τελείωσαν στην ώρα τους, ενώ τα τοκοχρεολύσια έτρεχαν...

β) Χώρα χωρίς δικαιοσύνη

Αν προκύψει οποιαδήποτε διαφορά επί μιας συμφωνίας σήμερα πόσο χρόνο θα χρειαστεί να τελεσιδικήσει στα ελληνικά δικαστήρια η υπόθεση; Κατά μέσο όρο 5 με 10 χρόνια. Κανένας σοβαρός επενδυτής δεν ρισκάρει σε μια χώρα που η παραμικρή εμπλοκή θα χρειαστεί περισσότερο από λίγους μήνες για να ξεκαθαρίσει.

Αν κάποιο κόμμα ενδιαφερόταν για το μέλλον της χώρας και τις πιο αδύναμες κοινωνικές τάξεις το πρώτο πράγμα που θα έκανε θα ήταν να φροντίσει η χώρα να αποκτήσει δικαιοσύνη που λειτουργεί έγκαιρα και έγκυρα.

Τι έχουν κάνει όσοι μας κυβερνούν τόσα χρόνια και ο ΣΥΡΙΖΑ περισσότερο από κάθε προηγούμενο; Προσπαθούν να χειραγωγήσουν τη δικαιοσύνη με φυτευτούς κομματικούς σε καίριες θέσεις προκειμένου να μην ασχολείται με τα δικά τους "άπλυτα" και να ασχολείται με τα "άπλυτα" των πολιτικών αντιπάλων.

Παλιότερα το ρόλο αυτό τον έπαιζε το Υπουργείο των Οικονομικών με το ΣΔΟΕ, αλλά με τα μνημόνια οι δανειστές έχουν επιβάλλει την ανεξαρτησία της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων και η κομματοκρατία προσπαθεί να υποκαταστήσει την απώλεια με ασφυκτικό έλεγχο επί της δικαιοσύνης.

γ) Διαπλοκή και διαφθορά...

Κανείς σοβαρός επενδυτής δεν επενδύει σε μια χώρα που η κυβέρνηση μοιράζει δημόσια έργα, όχι με βάση το δημόσιο συμφέρον αλλά με βάση κριτήρια όπως: Ο ανάδοχος να εισπράξει μερικές

δεκάδες εκατομμύρια προκειμένου να αποκτήσει Μέσα Ενημέρωσης τα οποία θα υποστηρίξουν την κυβέρνηση...

Σε τέτοιες χώρες προκύπτουν μόνο ολιγάρχες που διαπλέκονται με τους πολιτικούς και τους συνδικαλιστές που ελέγχουν ρυθμιστικές αρχές για να εκμεταλλεύονται το "λίπος" των φορολογουμένων όσο υπάρχει...

Και οι προηγούμενοι τα ίδια έκαναν και γι' αυτό φτάσαμε εδώ που είμαστε και θα ήμασταν χειρότερα αν η αγαθή τύχη δεν μας είχε προσδέσει στο άρμα της Ε.Ε. από τις επιδοτήσεις και τα δανεικά της οποίας συνεχίζουμε και αναπνέουμε οικονομικά.

Η διαφορά της τωρινής κυβέρνησης με τις προηγούμενες δεν έχει να κάνει με το διαβλητό ήθος και τις κλεπτοκρατικές και πελατειακές διαθέσεις διαπλοκής. Έχει να κάνει μόνο με την απύθμενη βλακεία και ανικανότητα. Προσπάθησαν να χαρίσουν χρέος 35-40 εκατ. με προφανείς προθέσεις. Υπέστησαν το πολιτικό κόστος της αποκάλυψης και ο νόμος που ψήφισαν δεν είχαν φροντίσει να έχει αναδρομική ισχύ. Τώρα θα πρέπει να επανέλθουν και να ολοκληρώσουν το ξεκούμπωμα της πολιτικής τους "ρόμπας"...

Η Ελλάδα είναι η τελευταία σε επενδύσεις χώρα της Ε.Ε. και μεταξύ αυτών που διατηρούν εθνικά νομίσματα και μεταξύ αυτών που έχουν Ευρώ.

Η Ελλάδα όσο δεν προσελκύει επενδύσεις θα συνεχίσει να φτωχοποιείται ραγδαία. Κοροϊδεύουν τους Έλληνες όσοι λένε πως οι μειώσεις των συντάξεων του 2019 θα είναι οι τελευταίες. Οι μειώσεις μισθών και συντάξεων θα συνεχιστούν μέχρι τελικής κατάρρευσης.

Οι μισθοί και οι συντάξεις θα σταθεροποιηθούν μόνο όταν οι επενδύσεις που θα έρχονται θα είναι περισσότερες από αυτές που φεύγουν ή αποσβένονται.

Οι μοναδικές επενδύσεις που γίνονται στη χώρα αφορούν είτε ιδιωτικοποιήσεις κρατικών μονοπωλίων που θα λειτουργούν ως ιδιωτικά μονοπώλια, είτε στον τουρισμό που η χώρα διαθέτει... ασύγκριτο πλεονέκτημα. Είναι φανερό όμως πως στον τουρισμό καθώς οι εισπράξεις μειώνονται ενώ οι επισκέπτες αυξάνονται δεν περνούν όλα τα χρήματα από την ελληνική οικονομία. Λόγω της υψηλής φορολογίας και της ιδιαιτερότητας του κλάδου πολλές εισπράξεις μένουν στο εξωτερικό...

Δυστυχώς καμία ένδειξη βελτίωσης της κατάστασης και αποφυγής του μοιραίου δεν είναι ορατή...

18.05.2017

Πηγή: www.capital.gr/